

je tik pred volitvami breje krave in še 1 milijon 400 tisoč kron. Celo okrajno glavarstvo je pomagalo pri tem poslu. Izdalo je namreč dne 14. marca naslednji odlök: «St. 10971-23. Pomoč viničarjem. Gospodom občinskim predstojnikom! Vlada v Beogradu je danes nakazala znesek 1.400.000 K za bedni viničarski stan v okrajnih glavarstvih Maribor, Ptuj in Ljutomer. Ta denar bo nakazovala komisija, ki se že danes sestavi na sedežu okrajnega glavarstva v Mariboru in obstoja iz večine viničarjev. Denar je že naložen pri davkarji v Mariboru». Župani so sestavili sezname viničarjev in jih takoj poslali na okrajno glavarstvo. Do danes, ko to pišemo, (7. aprila), pa še ni ne duha ne sluha o teh podporah in tudi Verličevih brejih krav ni od nikoder. Ali so nas srbski radikali ter njihova hlapca Verlič in radgonski Jurkovič samo za norca imeli? Mogoče pa so ta denar pobasali samo agitatorji srbske radikalne stranke. To je škandal! V veliki bedi živimo! Če je že vlada denar določila za nas, ga moramo biti deležni vsi, ne samo kaki Verlič ali Jurkovič. Sedaj še le vidimo veliko nepoštenost, ki so jo uganjale nasprotne stranke. Naša Slovenska ljudska stranka nas ni podkupovala, ne obljud dajala, za to jo tudi spoštujemo. Naše poslance pa prosimo, da povprašajo v Beogradu, kaj je z obljudljenimi kravami in podporo.

Politični ogled.

DRŽAVA SHS.

Vlada je končno le začela misliti na potrebo sporazuma, ko je videla, da nikakor ne more dobiti večine in da bi vladanje z nasiljem lahko imelo hude posledice in močen odmev v svetu. Z demokrati se radikali niso mogli zvezati, ker so Davidovičevi demokrati proti vsaki zvezi in ker je Pribičevićeva struja stavila zahteve, ki jih radikali ne morejo sprejeti. Pribičević je hotel imeti toliko ministrskih mest kot so jih imeli demokrati poprej in še skoraj polovico vseh važnih upravnih mest.

Na to radikali seveda niso šli in če bi tudi šli, bi na ta način še ne nastala vladna večina, ki bi lahko delala. Za sporazum so se začeli oglašati tudi gospodarski in bančni krogi, nekateri listi so začeli naglašati potrebo, da tudi krona posreduje in sedaj se vidi tudi na srbski strani več volje in vneze za sporazumno ureditev države. Vršijo se pogajanja in v nedeljo bode veliko zborovanje v Zagrebu, na katerem se bode poročalo o uspehih. V javnosti vlada za to silno zanimanje. Potem se bodo vsi hrvaški, slovenski in muslimanski poslanci skupno podali v Beograd k otvoritvi narodne skupščine.

Vršijo se dogovori med našo in italijansko vlado glede nadaljevanja opatijskih pogajanj. Italija vstraja na tem, da bi se pogajanja vršila v Rimu.

RUMUNSKA VLADA

Z nasiljem in protinarnodnim delom vedno bolj izziva k nemir in uporom. Vlada nemire sicer taji, v svet pa pride le dovolj o silno napetih odnošajih med narodom in vlado. Vlada je zagrešila že celo vrsto nezakonitih in protiuustavnih činov in sedaj je celo prepovedala delovanje in bivanje vseh redovnikov, razven pravoslavskih. Sedaj bodo morali Rumunijo zapustiti poleg frančiškanov, kapucinov in drugih tudi usmiljeni bratje in usmiljene ter šolske sestre.

V FRANCOSKO-NEMSKEM SPORU

je nastopil francoski politik Loncheur s posredovalnim predlogom zmernejše rešitve odškodninskega vprašanja in poskusil, za ta predlog pridobiti tudi Angleže ter tako izravnati vsa nesoglasja med Anglijo in Francijo.

OBNOVITEV ORIENTSKE KONFERENCE.

Iz Carigrada poročajo, da je turška vlada izročila medzavezniskim višjim komisarjem posebno spomenico ali noto kot odgovor na zadnje predloge antante. Ta nota je pomirljiva in predlaga ponovno otvoritev orientske konference za 23. aprila. Končno povdarja nota, da bo izločitev gospodarskih vprašanj, pospešila sklep miru.

Tedenske novice.

† Smrt vzornega duhovnika. Minulo soboto nam je ugrabila smrtna roka bivšega dekana in upokojenega župnika Jožefa Dekort. Blagopokojni je pri občni priljubljenosti kaplanoval na več kaplanijah lavantinske škofije in slednjič postal župnik in dekan v Lučah. V Lučah se je veliko trudil za popravo cerkve in za javni posvetni blagor pa je deloval dolgo let pri okrajnem zastopu. Ko je stopil v pokoj, se je preselil iz Luč k Sv. Frančišku, kjer je tudi umrl in bil pokopan minuli ponedeljek. Blagopokojnemu vzor-duhovniku svetila večna luč!

Kaj hočejo? Orjunci svoje divjaštvo in krvoprelitje v Slov. Bistrici zagovarjajo s tem, da so jih naši in Nemci «hoteli napasti», ali celo «napadli». Vse to je izmišljeno. V soboto ni bilo od naše ali nemške strani prav nič organizirano. Orjunci bi radi zakrili sramoto in divjaštvo, ki so jo učinili nad lastnimi slovenskimi brati. Radi tega kričijo po Kukovčevem «Taboru» in Zerjavovem «Jutru», češ: klerikali in Nemci so vrgli bombo. Lažjejo, da se kar kadi. Vsak otrok ve, da so orjunci kot Luciferji tulili po Bistrici, oddali nad 2000 strelcov, gotovo je, da so orjunci vrgli bombo med nedolžne ljudi, a kričijo, da so naši ljudje vrgli bombo. Tako postopajo največji falotje!

Orjuncem v Svečini. V našem skritem kotu tudi imamo enega orjunca. To je šolski vodja Mohor. Ne-

davno je v dr. Kukovčevem «Taboru» napisal, da bo začel razsajati s pasjim bičem in loparjem. Tega človeka nihče več ne mara. Podoben je garjevemu koštrunu. S prstom kažejo ljudje za njim, češ, to je tisti, ki je spravil našo nekdanjo dobro šolo v slab glas. Čudimo se, da g. okrajni glavar in šolski nadzornik še sploh trpita tega človeka v šoli. Strahovit nered v šoli, podivjana mladina, nesnaga v razredih, nobene discipline ne pri učitelstvu, ne pri otrocih, vse to svedoči Mohorjevo orjunsko vzgojo. Kje je neki šolska oblast pograbila tega zgarja? Občuje z najhujšimi tihotapci in agitatorji za nemško stranko, a pošlene Svečince pa sramoti po «Taboru» in pri oblastih. Hvali se okoli, da je osebni prijatelj g. okrajnega glavarja, da dobi za «zaupna» poročila mesečno 2000 K, da lahko on povzroči, da se bode kakemu njegovemu neprijatelju predpisalo visoki davek. Šolsko oblast samo opozarjamo, naj pošlje nepristranskega raziskovalca v Svečino. Ta naj skliče vse člane krajnega šolskega sveta in župane, pa bo dobil značilno Mohorjevo fotografijo. Podrobnosti še danes zamolčimo, a če bo Mohor še naprej na orjunski način izvrševal službo šolskega voditelja, bomo govorili drugače. Sola je naša, mi davkoplačevalci plačujemo učitelje, zategadelj si prepovedujemo Mohorjevo komando in divjaštvo.

Učitelji na deželi so po večini demokrati. Zadnje tedne ti ljudje, ki so plačani od slovenskega ljudstva, organizirajo divjaško Orjuno. Prosimo zaupnike in starše, da tajništvu SLS v Mariboru sporočijo imena takih učiteljev, ki bi radi upeljali v naše kraje orjunske rokovanjstvo. Spoštujemo poštno učiteljstvo, a tako, ki zastuplja našo mladino z orjunskim trupom, si naj išče kruha pri divjakih.

Mnogi trgovci in obrtniki so pri volitvah strastno agitirali za Kukovčev demokratično stranko in sedaj šuntajo ter z denarjem podpirajo orjunce. Ker je najmanj 99 odstot. prebivalstva v Sloveniji proti roparski Orjuni, taki trgovci in obrtniki sami kličejo našim ljudem: Ne nosite nam denarja! Ne kupujte pri nas! Izogibajte se naših trgovin! Res je tako! Z našim denarjem so si nabasali žepa, a z našim denarjem tudi hočejo smrt Slovenije! Somišljeniki! Pomnite! Vaš denar samo trgovcem in obrtnikom, ki so pošteni in ki gredo z ljudstvom, orjuncem in demokratom ne vinarja več!

Mariborska Mestna hranilnica in Posojilnica v Narodnem domu podpirata orjunce. Mestna hranilnica (šparkasa) v Mariboru in Posojilnica v Narodnem domu sta darovali v zadnjem času velike svote za Sokola. Do malega vsi Sokoli pa so v razbojniškem društvu «Orjuna». Člani Orjune sami izjavljajo, da je Sokol odstopil velik del darov, ki jih je dobil od Mestne hranilnice in Posojilnice v Narodnem domu, Orjuni. To vest prinašamo v vednost tistim našim ljudem, ki nosijo svoj denar kot hranilne vloge v ta zavod.

Spodnještajerska ljudska posojilnica v Mariboru je imela dne 12. aprila svoj XV. občni zbor. Zavod se krasno razvija. Denarni promet je znašal v letu 1922 68 milijonov, 935.631 dinarjev. Hranilne vloge znašajo 5 milijonov, 486.749 dinarjev 50 par. Ta naš denarni zavod je eden najbolj varnih posojilnic. Hranilne vloge so varne, ker ima Spodnještajerska posojilnica lastno posestvo, močan rezervni sklad ter nad 1000 deležnikov-članov. Svetujemo in priporočamo našim ljudem v mariborskem okrožju, da svoj odvišni denar naložijo v naši Spodnještajerski ljudski posojilnici. — Uradni prostori naše posojilnice se nahajajo v Mariboru v Stolni ulici št. 6 (med Cirilovo tiskarno in stolno cerkvijo).

Z lastnim denarjem si pletemo bič! Naši kmetski ljudje imajo naložen svoj denar mnogi v najhujših liberalnih hranilnicah, posojilnicah in bankah. Se sedaj ga mnogi nosijo tje. To se pravi pljuvati v lastno skledo! Denarni zavodi Kukovčeve in Zerjavove stranke so dali stotisoče za volilno agitacijo in so nas hoteli še bolj vkovati v verige centralizma. Po volitvah napravimo konec napakam, ki smo jih storili dosedaj. Naj si naši zatiralci in protivniki sami polnijo kase svojih zavodov, naš denar pa v naše posojilnice, v naše hranilnice, v našo Gospodarsko-zadružno banko! — Ker hočejo nasprotniki boj, ga sprejmemo. Radi tega naj velja klic vsem našim: Prihranke, hranilne vloge vseh naših ljudi v naše posojilnice in druge denarne zavode! Ta glas naj doni od vasi do vasi!

Povolitveni glasovi iz Frama. Velikonoč so tudi pri nas naznanjali kresovi po hribih in goreči križi po vinogradih. Pa tudi streljanje s topiči nas je klicalo k vstajenju. Naši fantje so le še drzni za streljanje, da si se je ravno v preteklem postnem času zgodila ravno pri streljanju velika nesreča. V ponedeljek tihega tedna so obhajali gostijo v pravoslavni družini g. Josefoviča, katerega hčerko je ta dan na dom prišel poročat pravoslavni duhovnik. Ob tej priliki so sosedni fantje streljali s topiči, pa ravno zadnji strel je zadl 20 letnega Jožefa Breitenbner tako nesrečno, da je na mestu ostal mrtev. Ta nesrečni strel tihega tedna je zahteval človeško žrtve. — (Odmevi po volitvah). Tudi pri nas so volitve 18. marca krasno izpadle, tako, da nad svojimi razvalinami tarnajo zadnjič še tako močni samostojni in socialni demokrati. Naravnost veselili smo se 18. marca — saj so posamezni vaški shodi, posebno veličastni v Morju in Lokmercah, pa tudi po vseh drugih vaseh celega volilnega okrožja kazali toliko navdušenja za SLS. Ravno te podrobne agitacije so se nezno ustrašili kolovodje Samostojne: Štern (po domače Vrhovšek) in Predan (po domače Zaklnek) iz Planice in Potočnik (po domače Kokol) iz Loke. Hitro po naših shodih so se podali od hiše do hiše za božjo voljo prosit in r-tit. naj volilci vendar nikar ne verjamejo SLS, naj nikar ne poslušajo župnika itd.! Tako sta v

trudu in trpljenju prehodila Vrhovšek in Zaklnek Planico in Pohorje, Kokol pa vso Loko in Kopivnik — zastonj. S svojimi pretinjami so ti goreči mogotci uplašili le nekaj malo volilcev, da so na dan volitev rajši ostali doma. Pač pomilovanja vredni strahopetci, ki se zbojite mogočnega «rihterja», ki bi vam morda pri tem ali onem vsled vašega osebnega prepričanja ponagajali! Imenovana navdušena samostojna trojica je pri vsej svoji splošni, obče znani skoposti toliko žrtvovala celo iz svojega žepa, da je zbrala večje denarne svote za samostojno časopisje in ga po vsej močeh širila med ljudi. Planinski Vrhovšek se je v agitacijo poslužil celo svojega malega sinka — nadebudnega šolarčka prvega razreda in mu je naročil, da mora vsem učencem in učenkam cele planiške šole razdeliti časopis «Kmetško moč», katero naj vsi nesejo na svoje domove. Dobri sinček je to poverjeno mu nalogo v šoli prav vestno izvršil, ne da bi mu bil gospod učitelj to zabranil. Ko smo 18. marca okoli 7. ure zvečer zvedeli veseli izid volitev, so sicer mogočni, pa tako pogoreli gospod loški rihtar v spremstvu rančnega župana jezni odšli iz Frama k svojemu vinogradu, da bi pogasili svoje pogorišče in nekoliko pri vincu pozabili veliko polomijo svoje Samostojne, zraven pa skovali novih načrtov za maščevanje nad onimi, ki jim nočejo biti pokorni — saj maščujejo se tako radi! Tudi nemško škrinjico si je izbralo par pristnih Nemcev iz Pohorja, ravno takih, ki nemško čisto nič ne znajo. S posebnim ponosom na primer je nesel v 6 škrinjico svojo krogeljico možek iz loške občine, ki uganja svojo politiko tam pri peči pri kolovratu in se z vso strastjo jezi na dr. Korošca, češ, da nas je Srbom prodal in težko pričakuje, da bi njega — prodanega — Nemci zopet odkupili! — Zdavstveno stanje je letos pri nas izvanredno dobro. Ze nad 100 let se v Framu ni zgodilo, da bi v dobi cele tretjine leta, in to še v zimskem času, noben odrasli, ne moški, ne ženska, ne bil umrl naravne smrti. Letos, hvala Bogu, smo tako srečni.

Volilne zanimivosti pri Sv. Jakobu v Slov. goricah. Za našo SLS je bilo oddanih od 367 krogeljic 357. Same 10 glasov je bilo raztresenih, ali glej čudo: ravno v samostojno škrinjico, ki je pri zadnjih volitvah dobila nad polovico glasov, se nobeden volilec ni zmotil. In ravno tako tudi ne v škrinjico g. Schnuderla, ki je prirejal tukaj sestanke od hiše do hiše. Demokrati so sicer dobili 7 krogeljic, pa ne po zaslugi financarja in mladega g. učitelja, ki sta se veliko trudila s plakati in še drugače, ampak so še tri volilci (takoj pri 1. škrinjici izjavili, da so njim krogeljice ušle v 1. škrinjico in niso imeli namena jih tjekaj izpustiti. Obžalovanja vredne je pa tudi bilo, ker čez 50 volilcev ni moglo voliti, ker so po zaslugi g. nadučitelja bili izpuščeni iz volilnega imenika. Opravičene so torej bile besede, ki so jih izustili na njegovo zdravje. Vsa čast pa tistemu, ki je največ pripomogel do tega, da lahko s ponosom rečemo: Sv. Jakob je in ostane slovenski in katoliški!

Novice iz Tinja na Pohorju. Na predlog g. Gradišnika so gostje na sedmini Matija Smogavec darovali za Dijaško večerjo 103 din. Bog povni. Občina Tinje je 83. letnega odbornika Matija Pongračič, kmeta v Turiški vasi imenovala častnim občanom. Slavljencec je odločen naš pristaš, vzgleden krščanski mož — in še precej krepke za svoja leta Bog živi! — 40 letnico svojega službovanja na Tinju je 1. aprila obhajal nadučitelj Janez Tomažič. Ob zvokih bistriške godbe sta mu v imenu občine in župnije čestitala g. župan in gospod župnik. Ljudstvo svojega dobrega, krščansko mislečega nadučitelja spoštuje. Se na mnoga leta!

Na Pohorju visoki sneg. Prijatelj s Pohorja nam sporoča, da leži tam na nekaterih mestih do 2 metra visoki sneg.

Blagoslovitev novih zvonov pri Sv. Bolfenku v Slov. gor. Preteklo nedeljo smo obhajali z vso slovesnostjo blagoslovljenje svojih novih zvonov. Ze celo zimno so delale pridne roke po vseh treh občinah venca, cvetlice, zastavice, trakove in drugi kinč za cerkev, slavoloke in vozove. Zadnje dni pa je bilo vse na nogah, da čim sijajnejše in slovesnejše sprejemo svoje nove, ljube prijatelje. Vsaka občina je postavila po en slavolok. V soboto zjutraj se je odpeljala dolga vrsta s cvetjem in zelenjem bujno okinčanih vozov z godbo na čelu v spremstvu botrov, županov, odbornikov in številnih, belooblečenih svatove na železniško postajo v Ptuj, kjer so zvonovi čakali na nas že 4 dni. Bog nam je dal krasen solnčni dan, navdušenje je bilo zato vsesplošno, veselje neizmerno. Doma ostali župljani pa so se popoldne zbrali pri slavoloku na farni meji, ki je nosil napis: «Pozdravljeni tisočkrat mili zvonovi — srčno pozdravljeni!» Tam je nove zvonove pozdravila mladenka, med neprestanim pokanjem topičev smo jih potem pripeljali pred prazniško okinčano cerkev. Drugi dan nam je sicer prinesel dež in sneg, pa hvala ležni smo Bogu iz vsega srca, da smo jih v kljub slabemu vremenu spravili srečno in še celo zelo naglo in točno v cerkveni zvonik. Cerkveno opravilo je izvršil preč. gospod p. gvardijan od Sv. Trojice v Slov. gor., slavnostni govor je pa imel č. g. p. Mihael, ki je spretno porabil v ta namen svetopisemsko zgodbo, kako so Izraelci po vrnitvi iz sužnosti na razvalinah prekrasnega prvega tempelja zidali s solzami v obeh novi tempelj, tako nam je tudi divja vojska uničila dragocene zvonove v naših zvonikih, a nove ustvarja naša ljubezen in požrtvovalnost. Pred blagoslovljenjem so zvonove pozdravili vsi štiri stanovi. Zvonovi pa naj spominjajo na naše stanovske dolžnosti. Zvonovi, zvonite, nas k Bogu vabite, ker prazno je delo brez sreče z nebes!

Kaj je novega v Ormožu in Ljutomeru? Vsem Ormožancem znani Kočevar je pri zadnjih volitvah agitiral za Nemce, pri volitvah v šolski svet meščanske

šole pa je s svojim glasom pripomogel, da je prišel v šolski svet liberalca Ban. O naših ormoških trgovcih treba pribiti, da so skoro vsi volili s policajdemokrati. Naši ljudje naj bodo sedaj po volitvah tako pametni, da jih ne bodo odslej več podpirali s svojim denarjem. Naši kmetski ljudje bi morali sedaj po volitvah obrniti hrbet vsem demokratičnim denarnim zavodom, kateri so v celem okraju 3, in se okleniti naših, katerih je v okraju vse polno. Somišljeniki ormoškega okraja, ki ste pri zadnjih volitvah tako lepo dokazali svojo politično zavednost, uničite sedaj vaše policajdemokratske krvose se gospodarsko. V Ljutomeru se vršijo predpriprave za zidavo nove bolnice usmiljenih bratov iz slovenske province. Ljutomeržani že komaj čakajo, da dobijo to bolnico in vseh okoličanov Ljutomera je dolžnost, da zidavo bolnice tudi po močeh denarno podpirajo.

Kako je z Urekom po volitvah? (Dopis iz Brežic.) Ze davno pred volitvami je začelo policajdemokratsko nezakonsko dete Samostojna tudi v Posavju bolehati na smrti. Nekdanji kum Samostojne g. Urek iz Globokega je zadnje dni pred volitvami po noči in po dnevu naganjal še preostale mu izvedence, ki so res zastavili vse svoje moči, da bi pomogli na smrt bolnemu samostojnemu otroku na noge. Na praznik sv. Jožefa se je peljal mogočni general brez armade Urek v Brežice, da bi še izvedel tamkaj: ali je bolezen samostojnega otroka ozdravljiva ali ne. Ra oh, groza, tukaj so mu povedali, da je politični neboljenček za vedno zatisnil svoje oči na neozdravljivi susici. Pri tej žalostni vesti so postala Urekova sicer rdeča lica kar na mah zelena, srce mu je začelo biti počasneje, razkoračil se je po svoji stari navadi, pljunil pred se in vzdihnil: O ti lju-Avguštin, vse je hini! Nato je še zapovedal zapreči svoj voz in potrdi do skrajnosti se je odpeljal v svojo novo vilo v Globokem, kjer premišljuje samotno tako hitro minljivost Samostojne.

Iz ene kmetijske hiše 11 glasov za Slovensko ljudsko stranko. V Smartnem pri Vurbergu je hiša vrlega našega somišljenika g. J. Klemenčiča, bivšega dolgoletnega župana in veleposelnika dala naši stranki 11 glasov. Slava poštenim slovenskim hišim!

Živeli zavedni Dobrnčani! (Dopis iz Dobrne pri Celju). Zavedni Dobrnčani so volili kakor en mož SLS. Kar je bilo v ostalih škrlinjah kroglic, jih niso vrgli domačini. Imamo tri Nemce, vsak ve zanje, imamo 6 radikalov, za to, da se ne bi Srbi preveč bali priti poleti v toplice, če bi ne bilo radikalov. Eno samostojno, je pa glasoval gospod komisar sam. Živeli zavedni Dobrnčani! Skušajte v soglasju ohraniti svojo mogočno vrstol!

Pobožnosti pri Sv. Jožefu nad Celjem. Tretjo nedeljo po Velikonoči na praznik varstva sv. Jožefa bo tukaj, kakor vsako leto velik cerkveni shod. Prva sveta maša bo ob 5. uri. Ob 6. uri je jutranje opravilo: sveta maša in pridiga; zatem pa darovanje okoli oltarja za prenovitev cerkve. Ob 10. uri je drugo opravilo. Sv. maša in pridiga v cerkvi in tudi zunaj cerkve. Potem pa zopet darovanje za prenovitev cerkve. Častilci sv. Jožefa, pridite v obilnem številu in pomagajte z darovi za popravo cerkve.

Novi zvonovi v Braslovčah. Dobili smo dva nova zvonova, večji tehta 2147 kg, manjši, spominski zvon padlim vojakom, pa 808 kg. Večji zvon nosi na eni strani podobo Marije Vnebovzete in napis: «Ime mi je: Marija Vnebovzeta», na drugi strani pa podobo Srca Jezusovega in napis: «Srce Jezusovo, župnija Braslovška je Tvoja.» Spominski zvon nosi na eni strani ime naših padlih rojakov-vojakov, na drugi pa podobo sv. Mrae in napis: «Vojni bron, spominski zvon, junake rajne reši spon, Vojščak pa sv. Mihael, vodi pred nebeški tron.» Na velikonočni ponedeljek je ob obilni udeležbi ljudi od blizu in daleč med igranjem godbe in med petjem šolarjev in domačega pevskega društva na meji župnije slovesen sprejem. Nova zvonova sta pozdravila deklica-šolarica in mladenič. Med pokanjem topičev, godba naprej, zvonova na okusno okrašenih vozovih, domača društva, botri in duhovščina na okrašenih vozovih, se je počasi in mogočno premikal sprevod proti domači župni cerkvi. Tam je imel domači g. dekan pozdravni govor. Pevci so zapeli, godba je zaigrala in z večernicami v cerkvi se je slovesnost končala. — Na belo nedeljo je bilo slovesno blagoslavljanje. Vkljub slabemu vremenu so verniki prihiteli od vseh strani v velikem številu. Veselje jim je odsevalo iz obrazov, ko so videli nova zvonova, svoja prijatelja in spremljevalca skozi življenje. Zvona je blagoslovil mil. g. kap. vikar in proš. dr. Martin Matek iz Maribora, ki je tudi ob številni asistenci duhovščine daroval slovesno levitirano sv. mašo in imel cerkveni govor. — Zvonova donita močno, lepo in blagodoneče. Največji poje: c, spominski (3) pa: f. Manjkata še dva, srednji (2) in najmanjši, es in g. Daj Bog dobro letino in izpopolnjeno bo braslovško zvonjenje!

Obesil se je pri Sv. Križu tik Slatine dne 17. marca v Rjavici v obupu 24 letni veleposelnikov sin Mirko Ogrizek. Polagoma se je zdaj zvedelo, kaj je nesrečnega mladeniča gnalo v smrt. Imenovani je imel že dalje časa ljubavno razmerje z lepo, a revno sosedovo hčerko. Ta mu je porodila čvrstega sina, vstled česar se je trdno odločil, da povede svojo izvoljenko pred oltar in si ustanovi lastno gospodarstvo. Na svoje bogastvo ponosni materi pa nikakor ni bilo po godu, da bi stopila v sorodstvo z ubožnejšim, če tudi poštejnim sosedom. S prva sta s starejšo hčerko odgovarjali pokojnemu, naj se nikakor ne poroči z dekletom, ki nič nima, ker pa to ni nič pomagalo, sta ga začeli obdelovati z najgršimi priimki in mu slednjič zaklenili prazno obleko, da tudi z doma ni mogel. Fant je bil mirna in rahla duša, postal je obupan in ko mu je

slednjič sestra svetovala, naj se raje obesi na vrh, kakor pa na revno žensko, je to tudi storil. Tako je brezmejni pohlep po denarju vzel staršem sina, sestri brata, zaročenki ženina in nedolžnemu otroku očeta.

Neznano utopljenko so našli. Od St. Janža na Dr. polju poročajo: V ponedeljek, dne 4. t. m., so našli v Loki v Dravi žensko truplo. Utopljenka je stara okrog 20 let. Našlo se je pri njej nekaj denarja in en recept z dne 7. 4. t. l. od dr. A. Blašiča. Čudno, da ni bilo imena na receptu, kakor je to navadno. Recept še tudi ni bil uporabljen. Sumi se, ker je bila v drugem stanju, da je nesrečnica sama šla v smrt. Bridek je pač sad grehal!

Krščanska ženska zveza v Mariboru naznanja, da se vrši v nedeljo, dne 6. maja v mariborski stolnici slovesnost blagoslovitve nove društvene zastave. Spored bo približno naslednji: zjutraj ob šestih imajo članice KZZ v stolnici pridigo nato sv. mašo s skupnim sv. obhajilom. Ob četrta na deset slovesen vhod v cerkev, (zbirališče za članice v stolnem župnišču, za goste na Slomškovem trgu pred župniščem) na to slovesna blagoslovitev zastave, za tem slavnostna pridiga in po pridigi pontifikalna sv. maša. Popoldne bo s pričetkom ob 2. uri veselica pri Gambrinu, natančen spored se bo še pravočasno objavil.

Jutri zvečer ob pol osmi uri nadaljuje veleč. gosp. ravnatelj Zidanšek svoje predavanje v Slov. kršč. soc. zvezi. Vabimo vse, ki ste potovali s poljudnim predavateljem dosedaj po sveti deželi, da pridite zopet in pripeljite še znancev s seboj.

Marijina družba v St. Jurju ob juž. žel. priredi v soboto zvečer ob 7. uri in v nedeljo popoldne ob 4. uri v dvorani Kat. doma igro «Goslarica naše ljube gospe». Na sporedu je tudi petje in v nedeljo pred igro se vrši občni zbor bralnega društva. Pride govornik iz Celja. Uljudno so vabljeni tudi sosedne Marijine družbe.

Bralno društvo v Račah priredi dne 15. aprila t. l. ob 3. uri popoldne v skladišču g. Hvaleca veseloigri: «Bratranec» in «Trije tički». Čisti dobiček je namenjen za nabavo knjig, zato pričakuje obilne udeležbe — odbor.

Gospodarstvo.

IZ SEJE KMETIJSKE DRUŽBE.

Dne 29. marca, na veliki oetrtrek, je bila sklicana seja glavnega odbora kmetijske družbe za Slovenijo. Razun treh opravičencev so bili navzoči vsi odborniki. Blagopokojnemu odborniku g. dr. Karelju Verstovšku, ki je ležal ta dan v Mariboru na mrtvaškem odru, je g. predsednik v vznesenih besedah podal zadnje slovo ter v lepih besedah orisal njegovo neumorno delo v prid Slovenije. Navzoči odborniki so v znak sožalja stoje poslušali predsednikova izvajanja ter zaklicali dr. K. Verstovšku trikrat «Slava!»

Se pred 1. točko dnevnega reda je odbornik Brenčič predlagal, da se naj z ozirom na sodnijsko tožbo g. predsednik Pirc razreši predsedstva do konečnega razčiščenja vseh afer. Predlog je bil dan na glasovanje in je bil odklonjen od večine v razmerju 7 naših proti 9 SKS. Ker so naši na to izjavili, da ne morejo več sodelovati, dokler se razmere ne razčistijo ter so hoteli oditi, pustivši samo enega odbornika za kontrolo v dvorani, je predsednik Pirc odstopil ter prepustil predsedstvo prvemu podpredsedniku g. prof. Jarcu.

Nato je odbornik Bajnk (SKS) prebral neko resolucijo svoje stranke v zaščito g. Pirca, ki pa ni prišla na glasovanje, ker se je reklo, da bomo sodili pozneje.

Prva točka dnevnega reda — overovljenje zadnjega zapisnika odborove seje — je trčila na splošen odpor. Dokazalo se je, da je predsednik samolastno, kljub enoglasnemu sklepu odbora po 40% povišanja uradniških plač, povišal plače posameznim uradnikom za 80 do 120%. Tozadevni njegovi ukrepi so se zavrgli.

Ko smo po daljših in temeljitih razpravah, podrob nih informacijah in zaslišanju uradništva razmotrivali o galični aferi, nakupu 70 vagonov sena in 30 vagonov slame, koje količine še ležijo večinoma neprodane, ko smo izvedeli o nakupu emajlirane posode in posnemalnikov, smo rekli: Tako se ne sme več dalje gospodariti, ker bi sicer propadla naša starodavna kmetijska družba, na katero so bili Kranjci vedno ponosni.

Odbornik Košar je izjavil, da nas ne zadene nobena krivda pri tem načinu gospodarstva, za kojega niti vedeli nismo.

Izvolil se je odbor, da vse navedene zadeve še enkrat preišče.

Nočemo podrobneje razpravljati o teh stvareh, niti iskati posrednih ali neposrednih krivcev — ad akta, ako se take reči ne bodo več dogajale in ako bo naša kmetijska družba služila odslej samo svojemu vzvišenemu namneu.

Novo kmetijsko podružnice. Ako se hoče ustanoviti nova kmetijska podružnica, se morajo vprašati stare kmetijske podružnice okoliša, jeli so s tem zadovoljne. Anarhija v ustanavljanju novih kmetijskih podružnic je s tem prenehala in prišli smo zopet nazaj na stari gospodarski tir.

Plemenski merjasci, ki nam zelo primanjkujejo, se bodo delili meseca julija ali avgusta. Kdor pa ima dobrega plemenskega merjasca doma, naj ga da preiskati po živinozdravniku, da dobi subvencijo od Kmetijske družbe.

Kmetijski pouk po deželi. Oddelek za kmetijstvo priredi v drugi polovici meseca aprila t. l. sledeča poučna predavanja na Štajerskem: V nedeljo, dne 22. 4.: V Ribnici na Pohorju, o zadružništvu in o pospeševanju živinoreje, Wernig. V Gornji Polskavi, o kmetijst-

vu, Sterkelj. V Hotiži v Prekmurju ob pol 14. uri, o boleznih in škodljivcih rastlin, Vojsk. V Šalomoncih v Prekmurju, v šoli, ob 14. uri, o izboljšanju kmetijstva, Pavlica. — V ponedeljek, dne 23. 4.: V Cvetkovcih, o travništvu in govedoreji, Matjašič Fr. — V nedeljo, dne 29. 4.: V Dravogradu, o zadružništvu, Wernig. V Žižkih v Prekmurju ob pol 14. uri, o škodljivcih in boleznih rastlin, Vojsk. V Kupšincih v Prekmurju v šoli ob 14. uri, o živinoreji in o škodljivcih sadja, Pavlica.

Mariborsko sejmsko poročilo z dne 10. aprila 1923. Prignalo se je: 3 konje, 2 bika, 87 volov, 122 krav, 1 tele in 1 kozo. Skupaj 216 komadov. Povprečne cene so bile sledeče: debeli voli 1 kg žive teže 50—58 K, poldebili voli 40—48, plemenski voli 36—39, biki za klanje 50, klavne krave debele 40—45, plemenske krave 30—38, krave za klobasarje 26—29, molzne krave 29—37, breje krave 29—37, mlada živina 33—50.

Mariborsko sejmsko poročilo. Na svinjski sejmem 6. t. m. se je pripeljalo 136 svinj. Cene so bile sledeče: mladi prašiči 5—6 tednov stari komad 900—950 kron, 7—9 tednov 1200—1400 K, 3—4 mesece 2500—3000 K, 5—7 mesecev 3500—4000 K, 8—10 mesecev 4500—4800 K, 1 kg žive teže 95—100 K, 1 kozo 1000 K.

Mesne cene v Mariboru. Volovsko meso 76 do 80 K, meso od bikov, krav, telic 70 K, telečje meso 70 do 76 K, svinjsko meso sveže 120 do 140 K 1 kg.

Cene goveji živini so na mariborskem živinskem trgu dosegle v posameznih slučajih višino 50 do 58 K za 1 kg žive teže. Najnižja cena za krave-buše je znašala 26 K. Kupci so pokupili do malega vso živino.

Seno v ceni pada. V Mariboru je bila na zadnji tržni dan cena za 100 kg sena 650—750 K.

Vrednost denarja. Ameriški dolar stane 97 in pol do 98, francoski frank stane 6.65—6.70 dinarjev. Za 100 avstrijskih kron je plačati 0.1395 do 0.1410, za 100 čehoslovaških kron 297 in pol do 299, za 100 nemških mark 0.4725—0.4750 in za 100 laških lir 492—495 dinarjev. Vrednost dinarja v Curihu 5.45 cent. (1 centim je 1 para). Od zadnjega poročila je vrednost dinarja pa 15 točk poskočila.

V libijski puščavi.

Roman.

Angleški spisal A. Conan Doyle.

(Dalje.)

«Nikar preveč ne obupajte, gospodična Adams! jo je tolažil. Naš položaj je trenutno tak, da si ne moremo pomagati, proti takemu nasilju smo brez pomoči, toda prav nič ne dvomimo, da bodo oblasti storile vse potrebne korake in spravile stvar v red. Prepričan sem, da nas ne čaka druga ko kvečjemu začasne neprilike. Da ni bilo tistega izdajalskega Mansurja, bi vas sploh ne bili našli!»

Zalostno je bilo gledati, kako zelo se je izpremenila postarana gospodična iz Bostona. Njena lica so upadla in njene oči so divje plašno žarele iz svojih globokih zatemnelih jamic. Njeni pogledi so neprestano počivali na nečakinji. Zdelo se je, da je nase popolnoma pozabila in da misli le na ubogo dete svoje sestre.

In enaka nesebična poteza se je pojavila tudi pri njenih sopotnikih. Čudno, kako nesreča očisti človeško dušo! Tile posvetnjaki, vase in v uživanje zaljubljeni, občutljivi, sebični, na videz brez plemenitih čuvstev — kako so se izpremenili, komaj da je usoda malo položila svojo težko roko nanje! Sadie ni mislila več na sebe — le za svojo ubogo, slabotno, postarno teto se je skrbela, njena teta je pozabila na lastno revščino in mislila le na to, kaj čaka njeno nečakinjo, Cochrane, Brown, Belmont se niso brigali za svojo usodo, edina skrb so jim bile slabotne ženske, ki so z njimi delile nesrečo, Belmont posebej je mislil na svojo ženo — in mislil je tudi na nekaj drugega in obdeloval je s petami svojo kamelo, dokler je ni prignal trdo ob gospodično Adams.

«Tule imam nekaj za vas!» je šepnil. «Utegne se zgoditi, da nas bodo kmalu ločili, in treba je, da se pripravimo na to!»

«Ločili —?» je tarnala gospodična Adams.

«Nikar ne govorite preglasno, da nas tale prokleti Mansur kje zopet ne izda! — Upam, da nas ne bodo ločili, pa utegne se zgoditi. Pripraviti se morame na najhujše. Lahko bi si na primer tile ljudje izmislili, da spravijo nas moške s poti, vas pa obdržijo —»

Gospodična Adams je zatrepetala.

«Kaj naj storim —? Za božjo voljo, kaj naj storim, gospod Belmont? — Stara sem in moji dnevi so šteti. Mirno bi gledala smrt v oči, ko bi šlo samo za moje osebo. Ampak Sadie —! Zblaznela bi, če mislim nanjo —! Njena mati čaka nanjo doma in jaz — oh!»

Pokrila si je obraz z rokami in zajokala v obupu svojih strašnih misli.

«Vtaknite roko pod svoj površnik!» je pravil Belmont in pognal kamelo tesno ob njeno stran. «In trdo primite, da ne zgrešite —! Takole —! Sedaj pa skrijte pod obleko —! To bo ključ, ki vam bo odprl vsaka vrata —!»

Gospodična Adams je potipala stvar, ki jo ji je stisnil Belmont v pest, pogledala ga je in v njenih očeh se je zazrcalilo začudenje. Stisnila je ustnice ter strogo in resno odkimala. Njen zagoreli obraz je kazal globoko nevoljo.

Pa vkljub temu je vtaknila samokres v notranji žep. Misli so se ji zavrtelo v glavi, ko je jezdila naprej —

(Dalje prihodnjič.)